

rotnih sodnih in sploh v vsej javni upravi. Slišala sva nekaj dobrih besed, nekaj malega je vlada tudi storila, a daleč smo se do onega začelenežnega trenutka, ko bo vse v redu. Midva bova tudi zanj zaprejš vstrajno prosila in odločno zahtevala (Zahtevati, da zahtevati), da se bodo spoštovala naše pravice. Uspehov ne obetujemo, pač pa to, da midva storiva po svoji moči vse, karkoli bova kot potrebno in koristno smatrala za svoj narod. (Hvala! Živila poslanca!)

Tekom zadnjega zasedanja nisva mnogo govorila v zbornici. Več prilike je bilo v proračunskem odseku, kjer sem pri vseh točkah tolmačil želje in potrebe slovenskega naroda. — Ali česar ni povedal eden poslanec, omenil je drugi, ker smo si tako naglo razdelili. Gospoda tovariša dr. Ferjančič in dr. Gregorčič sta govorila tudi o naših razmerah in potrebah na Goriškem.

Vsi stirijski poslanci smo bili vsaj v eni točki povsem edini. Ko je minister Madejki izjavil, da je pripravljen dati narodne srednje šole v onih deželah, kjer so vsi poslanci onih mislij, ali smo vsi stirijski k njemu in mu povedali, da smo vsi edini v tem, d. srednje šole v Gorici naj bodo slovenske in laške. — Vlada zdaj ve naše soglasne želje in ako hoče biti zvesta svoji traditvi in objubi, bo morala ustreči izraženi želji vseh stirijskih poslancev. Mi Slovenci gotovo privoščimo tudi drugima, kar sami sebi želimo; ali zdi se, da naši ljubli laški sosedje so ne kaj veseli narodnih srednjih šol edino zaradi tega, ker bi jih dobili tudi mi Slovenci. Nevoščljivost od laške strani bo tudi uzrok, ako se naša želja ne izpolni.

Ker današnji volilni shod ni zadnji v letošnji poletni dobi, zato se ne bom več dalje spuščal že danes v razne podobnosti. Dovolite mi pa, da vam v kratkih besedah naznamim glavna načela najnovega delovanja.

Ze naš veliki rodoljub, škof Martin Slomšek, je dejal, da narod naš, ako hoče biti srečen, mora ostati zvest Bogu, domovini in cesarju. Tega načela so se poprijeli vsi slovenski rodoljubi, to geslo sva torej midva že dobila, po njem sva delovala in tako bova delala tudi zanjprej (Dobro, dobro!)

Midva sva prepričana, da narod naš more v Avstriji dočeti svojo popolno srečo. Taka sreča je ob enem tudi korist države, kajti če hoče država trdno stati, če hoče biti krepka in srečna, mora tudi svoje narode narediti srečne in zadovoljne. — Nikar pa misliti, da k narodnosti pristevamo le jezik, kateri naj bi država povsod spoštovala. Nikakor ne! Mi pristevamo k narodnosti tudi naše sege in navade, naše misljenje in čustvanje, sploh vse, kar ima svoj vir ali začetek v naši narodni svojstvenosti — a vse to si hočemo ohraniti, vse to nam mora država varovati. Zato nam mora dati priliko, da se moremo vsestransko izraževati v svojem jeziku in duhu, kajti izobraženost je trdna podlaga blagostanju, a to je neobhodno potrebno, da pride narod do zaželjene samostojnosti. To je naš program, katerega se država in se bova vedno zvesto držala tudi midva. (Prav je tako! Živila!)

Na to sklene svoj govor in povabi volilce, naj bi izrazili svoje misli in želje.

Oglasi se župnik z Vogerskega preč. g. Ant. Berlot, ki pravi približno takó-le:

Oglasil sem se k besedi, a ne mislim dotikati se poročila naših dveh gospodov poslancev. Mi jima gotovo danes prav tako zaupamo, kakor takrat, ko smo z odusevljenjem volili. Posebno nas pa ora veseliti razviti program, ki je do zadnje pike tudi naš program. Zato čast in hvala jima!

Mislil pa na nekaj drugega in polagati gospodoma na srce, da se krepko lotita tega dela na Dunaju. Mislil namreč na naše žalostne poročne razmere na Goriškem, ki naprav le dni najhujše razburjajo naše ljudstvo. Gospod poslanec je dejal, da sta se z visokor. gosp. Alfredom grofom Coroninijem že potegovala za zboljšanje teh razmer. In res je bilo letos izrebranih 13 Slovencev — torej nesrečno število. Ali kakó je to, da samo 13, ko smo Slovenci v deželi vendar v odlični večini? Kakó dolgo bomo morali se gledati, da se slovenski sinovi naše dežele postavljajo pred ljudske sodnike, ki ne razumejo našega jezika? Prosim gospoda poslanca nekoliko pojasnila v tem in kaj mislita ukreniti, da se taki odnosaji odpravijo.

Gosp. pl. Monari pravi: Željno smo pričakovali trenutka, ko bi mogli na takó slovesen način govoriti s svojima poslancema. Tudi jaz porabim to ugodno priliko, da bi gospodoma nekaj prav topla položil na srce. Mislil naše svilorejstvo, ki propada od leta do leta vedno bolj in bolj, a zadnji leži je prišlo že takó daleč, da propade popolnoma, ako ne bo hitre pomoči. Sviloči se zdaj prodajajo po 80 kr. kilo; ako so prav lepi in da gre kupčija po sreči, prodajo se do 1 gl. 20 kr. Vse to je pa takó nizka cena, da kmet ne more več shajati. — K tej nesreči se je pridružila še druga neprilichnost, namreč, da so začeli izvažati na Laško murvino listje, ki je vsled tega takó drago, da se res ne spleča, kupovati ga in potem svilode po takó nizki ceni prodajati. Kmet dela popolnoma zastoj. Jaz mislim, da bi vlada morala določiti, da listje naj dobivajo najprej domačini, potem se bo tujci, ako kaj ostane.

Prosim gospoda poslanca, naj bi tudi na to stran obračala svojo pozornost.

Poslanec dr. A. Gregorčič odgovarja predgovornikom in pojasi najprej način, kakó se sestavljajo imeniki porotnikov (o čemur smo že večkrat pisali, zato ta del izpustimo.)

Glavni uzrok, da je vedno takó malo slovenskih porotnikov, nam je iskati pri komisiji, ki sestavlja letni imenik. Ta komisija se je vedno držala načela, da kdor ne zna laškega jezika, ni sposoben za porotnika; zato je odklanjala vse Slovence, ki ne znajo laški, docim se pri Lahih nikdar ni oprasala, ali znajo kaj slovenski. — Zadnjič sta dva člana komisije protestovala proti takemu ravnanju. — Letos se je primeril „slučaj“, da je tisto znano „kolo sreče“ (Smeč med občinstvom) vrglo 13 Slovencev na svitlo, in kakor veste, proti „sreči“ ne moremo nič storiti. — Na Dunaju sva z g. grofom Alfredom C. podala v tem oziru interpelacijo in jaz sem se posebe na te razmere opozarjal vlado v proračunskem odseku. — Minister Schönborn je v drž. zboru priznal opravičenost naših zahtev in objubil nekaj storiti v tem oziru, da se take razmere odpravijo. Ali ima vlada resna volja tudi izvršiti to, kar za potrebno spozna, to se mora kmalu pokazati.

Kar se tiče svilorejstva, o katerem je govoril g. pl. Monari, pravi poslanec, da nekdanj je znašala cena za funt do 2 gl. Sedanja cena je res taka, da se ne spleča več svilorejem. — Da so cene takó nizke, bo najbrže tudi tu kriva spekulacija velikih trgovcev s svilo, ki so sklenili med seboj zvezo ali takozvani „ring“, da si kupujejo svilo po enakih cenah in si takó ne delajo konkurence, vsled česar cene rastejo. — Vlada bi v tem oziru res mogla kaj storiti, če treba sama mešati se v to kupčijo, iskati krepke in podpirati svilorejce; saj tudi sol in tobak prodaja sama.

Kar se tiče listja, je vlada tu res poklicana, da pomaga. Ko je bilo lani pri nas veliko pomanjkanje sene, je vlada kar prepovedala izvažanje čez državne meje. Isto se lahko zgodi tudi zastran murvinega listja. — Ker je gosp. pl. Monari naju opozoril na te okolščine, bodite prepričani, da storiva pri vladi vse mogoče korake, da bi tudi v tem oziru možla koristiti blagostanju našega ljudstva. (Dobro! Živila!)

Na to se oglasi k besedi veleposestnik v Oseku in bivši deželni poslanec gosp. Josip Faganel, ki govori približno takó-le:

Mozje volilci! Gotovo govorim vam vsem iz srca, ako gospoda poslanca prav iskreno zahvalim, da sta prišla k nam poročat o svojem delovanju v državnem zboru. Volilni shodi imajo dvojen namen: 1. da presojajo poročila poslancev, 2. da dajejo navode za prihodnost.

Kar se tiče presojevanja današnjega poročila, moramo ga le hvaležno odobriti in pohvaliti. Jaz sam sem, rekel bi, nekaj „žrelec novin“ (Veselost); kot tak sem pazljivo zasledoval delovanje naših dveh vrlih gospodov poslancev in videl, da sta uporabila vsako mogočo priliko, da sta bodisi z govori, interpelacijami, z resolucijami in še na razne zakulisne načine opozarjala vlado in druge merodajne kroge na naše žalostne odnose. Zato ne bom tu prav nič presojal podanega poročila, za katero izrekam gospodoma poslancema le iskreno zahvalo.

Ali tudi o navodilu za prihodnost ne bom zgubljal besedij, saj sta gospoda naše gorilista (Tako je! živila!), saj živila med nami in poznata naše reve in težave, saj mislita in čutila z nami. (Tako je! živilo!) in nikakor nista tiste vrste naših takozvanih „zastopnikov“, ki se usiljujejo med nas doli s „Hohen Warte“ (živahna veselost, smeh in ploskanje). — Prav je, da je navzoč g. vladni zastopnik; naj sliši, kakó ljudstvo misli in kaj zahteva, naj to le poroča na višje mesto, kjer si večših mislijo, da poslanci sami si to ali ono umisljajo in da ljudstvo kaj takega ne zahteva. Naj uvidijo, da poslanci niso sami, marveč da za njimi stoji zaveden narod.

Mi Slovenci smo majhen narod. Ali visoki krogi bi vendar že morali v svojo korist spoznati, da mi Slovenci tu ob skrajni meji smo nekaka — državna potreba. Zdi se pa, da vlada se na to resnico doslej še ni veliko ozirala. Ona se ne drži načela: „Do ut des“, „dam, da das“, ker rida jemlje od nas, ne da bi nam bila voljna dati tega, česar trebamo in kar nam tiče. Mi smo še vedno robovi na svoji zemlji. Širše omike nam nočejo dati, le dihati nam še puste, t. j. ljudske šole nam še dovolé (Ni res, še te tiče, še te tiče). Vlada se je doslej premožno ozirala na nas! Zakaj nam ne da priložnosti do višje izobrazbe? Zakaj se jezik naš ne spuštuje v solah in uradih? Od sodnji dobivamo laške, od gavarstva nemške dopke, a kdo to razume? Hujše se nam godi nego raji na Turškem! Saj vendar posleto plačujemo svoj davek (Klic: In dajemo kri!), da, in dajemo kri, zato smemo zahtevati, da se vlada začne ozirati na naše želje in pravične zahteve.

Ali poleg enakopravnosti in izobraženosti potrebujemo tudi kruha. Tega pa ne bomo mogli dočeti dobiti, dokler bodo prometne zveze takó slabe. V deželi imamo za

nas eno samo železnico, a se ta ima takó strašno visoke vozne cene (Res je, res je, židje, židje!!), da nam le uničujejo kupčijo z našimi pridelki. Ta železnica naj bi se podzavila ali pa naj bi jo vlada prisilila, znižati previseke tarife. — V Furlaniji so pred kratkim otvorili železnico. Mi jo privoščimo Furlanom, ali enako potrebni smo je mi v Vipavski dolini, veliko bolj potrebna bi bila po Soski dolini.

Se nekaj naj omenim! Slovenci smo razkropljeni po starih pokrajinah. Slabo se nam godi povsod, da vedno le javkamo in zdibujemo. Ali konec bi bilo takemu tarnanju, ako bi se vsi Jugoslovani združili v eno samo upravno skupino pod mogočnim slovom habsburškim. (Viharni živo in ploskanje. Klic: To hočemo, to zahtevamo!)

To polagam gospodoma poslancema na srce, proseč ja, da bi svoje delovanje posvetila prav krepko v dosego tega klejala.

K sklepu predlagam, naj volilni shod sklene sledenjo resolucijo:

Volilni shod v Sempasu dne 21. junija 1891. Izreka državnima poslancema g. dr. Anton Gregorčič-u in visokor. g. grofu Alfredu Coroniniju iskreno zahvalo za njih obširnem in krepkem delovanju za dušo in gmotni prid volilcev in za dosego narodnih pravic.

Hvali ju, da sta izstopila iz Hohenwartovega kluba in vzajemno postopala z jugoslovanskimi poslanci.

S tisto navdušenostjo, s katero smo ju volili v državni zbor, jima tudi danes izrekamo svoje zaupanje.

To resolucija je bila soglasno sprejeta z viharnimi živjo-klici in ploskanjem.

Poslanec dr. A. Gregorčič zahvali vse navzoče v svojem in tovariša grofa Alfreda Coroninija imenu na sprejeti resoluciji in izkazanem zaupanju, zagotavlja, da oba bosta to zaupanje visoko cenila in skušala vse svoje moči posvetiti v dosego dušnega in gmotnega blagostanja slovenskega naroda. Zahvali udeležence, dajo dobi v tako obidem številu, zahvali preč. g. župnika Berlota, g. pl. Monarija in g. Faganela, ki so govorili v imenu shoda. Zahvali tudi g. vladnega komisarja, ker je slišal želje in zahteve ljudstva, da bo mogel tudi on o tem poročati na merodajnem mestu. Naposled sklene shod in povabi navzoče, da zaključijo presv. cesarju trikratni živjo! — kar se tudi zgodi.

Župnik Greč naznanil se ravnokar došlo pismo s Trnovskega nad Sempasom, kjer voljavni mozeje naznanjajo, da so zadržani pri k shodu, a zato pismeno pozdravljajo oba poslance, jima izrekajo svoje popolno zaupanje, zahvaljuje ju za doseženo požrtvovalno delovanje v korist slovenskega naroda.

S tem je bil volilni shod končan. Pričela je domača zabava na istem prostoru. Pevec „Bralnega društva“ v Sempasu so pod vodstvom g. Židmonda z Vogerskega peli več pesmij prav dobro. Občinstvo je pevec živahno pozdravljalo.

Preč. g. župnik Greč se je sponinjal današnjega slavnostnega dne in pozdravil udeležnike v imenu županstva in „Bralnega društva“.

Veselilni odsek „Goriškega Sokola“ je oskrbel ostali del sporeda. G. zna. Bojana Božičeva je dovršeno deklamovala Gregorčičovo „Hajdukovo oporočo“, diletantki so pa predstavljali soloigra „Loterist“; na koncu so pokazali skupino kol živo podobo v svitlu zato pripravljenih bakelj, kar je občinstvu jako ugajalo, da se je moralo zagrinjalo večkrat privzlogiti. Na obeno zahtevanje so diletantki Gospice Božič in Gej ter g. Jansa, Žnidarčič in Marinčič morali dodati še saljivi prizor „Ponesrečena glavna skušnjava“, ki je vzbudil mnogo smeha. — Te zabave se je udeležilo prav veliko občinstva. — Ko so zvečer poslanci odšli, pozdravilo jih je občestvo z živjo-klici, topici pa so mogočno odmevali v priznani nočni tišini. — Po mnogih gričih so goreli kresovi.

Dopisi

Iz Ljubljane 21. junija. (Iz. dop.) V našem nemškem taboru je vse po koncu, najhujše pa gospod vladni svetnik Keesbacher, ki ima nekako vodilno vlogo krutjskega zatiranega neštva, od kar so drugi sposobnejši domači mozeje nemškega misljenja pomeli ali pa umaknili se javnemu življenju. Da bi našli kak povod za zabavljanje, so pri nemškem gledališkem društvu, kateremu je duša gori omenjeni gospod, vložili prošnjo na magistrat za podporo. Mestni zbor je pa to prošnjo brez najmanjše motivacije odklonil. To je gospode utalilo do globočine duše. Zakaj bi jih pa tudi ne. Sedaj so spoznali, da že Slovenci spoznajo pravo vrednost tega društva.

Ta odklonitev je pa bila tudi povsem opravičena. Posebne potrebe za nemško opereto v Ljubljani ni. Društvo dobiva od krajske hranilnice ravno toliko podpore, kakor je dobiva „Dramatično Društvo“ od ljubljanskega mesta. Dežela pa daje slovenskemu in nemškemu gledališču jednako podporo. Potem se pač nemško gledališko društvo ne more pritoževati, da se za nje dosti ne stori

Če pri teh razmerah izhajati ne more, je pač to le dokaz, kako nepotrebnost da je nemško gledališče v slovenski Ljubljani.

Minoli četrtek je naša kmetijska družba imela svoj občni zbor. Ta družba se je ne navadno povzdignila pod sedanjim tajnikom. Poprej je imelo kakih 400 udov in o njemnem delovanju je jedva kdo kaj vedel, sedaj pa ima že kakih 3000 pravih članov, 18 častnih in 9 podpirajočih, podružnic pa 67. Samo v lanskem letu se je povečalo število članov za 557. Družba izdaja izvrstno urejevan list „Kmetovalce“. Neizmerno je že storilo zadnja leta za sadjarstvo, pa tudi za zboljšanje živinarstva. Tajnik ima silno posla, če hoče to voditi. Če tudi je plačan, kar se mu je po nekkih listih očitalo ob svojem času, vendar mislimo, da ni napačno, če mu družba še kako drugače izkaže svoje priznanje. Ker je letos ravno deset let, kar je tajnik, je predlagal jeden članov, da se tajniku da naslov ravnatelj. Nekateri gospodje niso mogli pri tej priti pokazati svoje mržnje do tajnika. Odsli so, menda meneč, da zbor naredi ne-klepčen, kar se pa ni posrečilo; večina družbe obsoja take demonstracije. Vseh vendar ne briga, kaj te gospode peče, da se niso pozabili, da je gospod Pirc kandidoval za Gorenjskem in prepričal s tem neko kandidacijo za deželni zbor, če tudi ni zmagal. Tudi je šlo za osebne stvari, ne pa za kakšno načela, ker Pircovi nasprotniki pač sami nimajo stalnosti v načelih, kakor so nas dovolj prepričali dogodki poslednjih mesecev.

Pri letošnjem občnem zboru je bilo voliti jednega odbornika. Izvoljen je zopet izstopilsi odbornik knezoskolski tajnik gospod J. Siska, toda le z večino dveh glasov. Vsed tega je bila pač majhna nevolja v konservativnem taboru in „Slovenec“ bi rad svet prepričal, da nekateri gospodje ne morejo trpeti nobenega duhovnika v odboru. To je pač ravno tako, kakor bi kedo trdil, da so listi, ki so delali na Goriškem pri državnozbornskih volitvah proti dr. Gregorčiču, nasprotniki duhovščine sploh.

Gospoda Siska le niso marali voliti zaradi nekega dogodka pri lanskem občnem zboru, ko se je po njih hotela politika zanesli v družbo in se bil tudi g. Siska moj bistim, ki je podpiral tedanje spletke, napregnene proti tajniku. Tisti, ki niso volili g. Siske, so s tem le hoteli protestovati proti temu, da se v družbo vlačijo stankarstvo in neka politika, ki bi družbo le pokopala.

Iz Ljubljane, 27. junija. „Slovenec“ od sobote se je dobro raztogotil nad nama, ali bolje rečeno nad vami. Očita, da „Soca“ ni resnice pisala o poslednjem shodu „kataličkega političnega društva“ na Trnovem. Tako pravi, da je zlagano, da bi društvo bilo zborovalo na kakem dvorišču. Vas dopisnik ni bil na shodu, torej pač ni za gotovo vedel, kje je društvo zborovalo; pital je torej le to, kar je izvedel, kar se je sploh o tem govorilo. Govoril je z ljudmi, ki so bili sami na shodu, in ti so govorili o dvorišču. „Slov. Narod“ je v svojem poročilu tudi trdil, da je shod bil na dvorišču, in „Slovenec“ na tega ni oporekal. Ze iz tega bi smeli sklepati, da se je res na dvorišču zborovalo. Ze iz tega valite, da bi se vašemu dopisniku ne bilo moglo kdo ve kako zameriti, ako bi o tem bil napak poročal. Tudi „Slovenec“ se lahko primeri, da je o čem napak poučen, (tu kolikokrat! Uredni! Toda mi se lahko sklicujemo naposled še na „Slovenca“ samega, ki je tudi govoril o dvorišču. V svoji 136. št. ima dop. z Notranjskega, najbrz od človeka, ki je sam bil na tem shodu, v katerem stoji moj drugin dosledno: „ko se je pa 3. ura blizala, je množica hitro narasčala tako da se je napolnilo prostorno dvorišče“.

Čitateљи naj sedaj sodijo, če je vaš dopisnik resnico ali neresnico pisal, ko je pisal o dvorišču. Koliko je bilo ljudi na shodu o tem se tukaj različno govori. Za gotovo ne moremo vedeti, koliko ljudi bi na dotičnem dvorišču prostor imelo, ker nismo mogli izvedeti, kako je veliko. Za 6000 ljudi mora pač biti prostora vsaj kakih 400 sturjaskih seznjev. Da bi bil dotični prostor tako velik po tem kar smo izvedeli, jako dvomimo. Sicer pa ni čuda, če je bil shod dobro obiskan, ker je bilo prišlo tudi mnogo žensk. Mi s prva nismo verjeli, da se je nežni spol tako udeležil tega shoda, ker je nam se znano, da je naša konservativna stranka že tolikrat naglašala, da se ženske nimajo pečati s politikom. Na tem shodu se je pa govorilo vendar največ le o političnih stvareh. To pa, da je na shodu bilo veliko žensk, bi mi ne bili verjeli, da nam ni tega potrdil „Slovenec“ sam, pisoc, da so bile cele vasi zbrane, le otroci in stare ženske so ostale doma. Vse mlajše ženske so se torej sle učil politike.

Kako da je tako prišlo, ne vemo, da so ženske morale povečevati število obiskovalcev tega shoda. Nekateri govore, da zaradi tega, ker bi bil shod sicer naredil največji „šjasko“. Jaz tega nečem trditi, temveč sem le prepričan, da je naša konservativna stranka o politikovanju žensk spremenila svoje nazore. Kaj se vse ne zgodi pri konservativcih v Avstriji, od kar imamo koalicijo?

Kdo se ne sponinja, kako je „Slovenec“ zatrljeval, da mora biti vera podlaga vsemu političnemu življenju. Kakó je mahnil po vsakem, ki bi se bil upal ziniti kako drugačno

(Dalje v prilogi).

Odstop áveh poslancev. — Prof. Čerin in dr. Lisjak sta v sinočnjem „Slovcu“ priobčila odpovedno pismo na doželnega glavarja, ki se glasi: „Vaša Prezvišenost! Ker vsled odstopa dr. Jož. vit. Tonklija od tožbe proti uredniku „Soče“ podpisanim ni več moč, da bi pred sodiščem pod prisego dokazala svoje politično delovanje kot vseskozi lojano in pošteno, izjavljata tukaj, da odložita svoj doželnoborski mandat. Vaša prezvišenost naj blagovoli to najino izjavo vzeti na znanje.“ Na to „državniško“ listino vrnemo se v prihodnji številki.

Kresovi. Z Vipavskega na poročajo, da za sv. Ivana je bilo videti tamkaj nad 200 kresov. — Dopisnik pravi, naj bi se kresi prizigali tudi na predvečer godu sv. Cirila in Metoda, kakor smo mi že prejšnja leta priporočali.

Iz Kanala: Matice Slovenske poverjenik za kanalski okraj vabi vse gg., ki se želé vpisati kol' letniki, da mu to v najkrajšem času sporočijo in pošljejo listino; brez tega ne vpiše dosedanjih gg. udov.

Vožni red južne železnice Dunaj-Trst.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Brzovlak	Poštni vlak	Postaje		Brzovlak	Poštni vlak	Sekund. vlak		
		Čas odhoda	Čas odhoda					
8:20	7:30	1:20	9:—	odh. Dunaj	9:50	9:45	6:40	4
11:39	10:21	5:38	1:48	Murzanočič	6:57	6:51	2:12	11:57
1:32	12:50	9:15	5:45	Gradec	4:39	4:32	10:05	8:05
2:55	2:11	11:33	7:57	Marihor	3:14	3:06	7:42	5:35
4:18	3:27	1:51	10:06	Celje	1:37	1:35	5:24	3:10
	3:40	2:08	10:21	Laški trg		1:32	5:04	2:49
	3:50	2:20	10:31	Rimsko toplice		1:23	4:53	2:37
4:52	4:04	2:44	11:06	Zidan most	1:07	1:13	4:41	2:24
		2:58	11:17	Hrastnik			4:20	1:57
	4:18	3:07	11:25	Trbovlje		12:34	4:12	1:48
	4:24	3:16	11:33	Zagorje		12:28	4:04	1:49
		3:31	11:46	Sava			3:50	1:26
		3:44	11:56	Leta		12:11	3:39	1:15
		3:57	12:07	Kresnice			3:28	1:03
		4:12	12:20	Laze			3:15	12:49
		4:24	12:30	Zaloz			3:05	12:38
5:52	5:14	4:37	12:41	odh. Ljubljana	11:56	11:37	2:53	12:25
6:02	5:19	4:53	12:49	odh. Ljubljana	11:51	11:32	2:45	11:32
	5:43	5:31	1:23	Bečevci		11:09	2:15	11:01
6:56	6:15	6:13	2:03	Legonci	11:09	10:49	1:49	10:30
		6:30	2:20	Planina			1:36	10:17
	6:36	6:43	2:33	Rakec		10:32	1:25	10:06
7:31	6:53	7:05	2:54	Postojna	10:32	10:17	1:07	9:45
7:55	7:13	8:05	3:22	St. Peter	9:49	9:38	12:42	9:19
8:21	7:43	8:48	3:58	Divača	9:37	9:20	11:57	8:27
8:53	7:55	9:04	4:48	Selana	9:19	9:03	11:36	8:01
9:03	8:24	9:49	5:04	Nadbršnja	8:42	8:27	10:50	7:11
9:25	8:47	10:20	5:40	odh. Trst	8	7:50	9:55	6:20

Beljak - Trbiž - Pontafel.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Oseb. vl.	Nagliča	Postaje		Oseb. vl.	Nagliča			
		zjutraj	popol. dne			zjutraj	zvečer	
11:59	1:18	7:35	4:25	odh. Beljak	11:55	8:59	11:55	8:59
		8:20	5:15	odh. Trbiž	11:07	8:19	11:11	8:19
2:09	5:19	9:04	6:01	odh. Pontafel	10:22	7:31	10:22	7:31

Opomba: Pomena črta poleg časovih števil kaže veljajo po noči, t. j. od 8 zvečer do 5 ure 55 min. zjutraj.

CELJE-VELENJE.

VELENJE-CELJE.

Celje	odh. 2:15	zjutraj 3:50	popol. 4:11
Petrovo (post.)	7:30	4:41	4:40
Zaveč	7:55	4:47	4:47
St. Peter v Savinji dol.	8:10	4:47	4:47
Podzela vas	8:34	5:11	5:11
Rošna na Laki	8:55	5:31	5:31
Soltau	9:29	6:07	6:07
Hamboršč (post.)	9:42	6:22	6:22
Velenje	prih. 9:50	6:30	6:30

Vožni red in cene državne železnice.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Osebni vlaki	Vožne cene	Postaje		Osebni vlaki
		zjutraj	popol. dne	
7:10	11:50	4:14	12:05	o. Ljubljana juž. k. p.
7:11	11:53	4:17	12:08	p. Ljubljana
7:18	11:52	4:21	12:09	o. Ljubljana
7:27	12:06	4:31	12:19	Vilhanje
7:38	12:17	4:42	12:31	Medvođe
7:52	12:29	4:54	12:44	Loka
8:07	12:44	5:09	12:58	Kranj
8:12	12:49	5:14	1:03	Sv. Jošt
8:26	1:03	5:28	1:17	Podmart-Kropa
8:32	1:09	5:34	1:23	Onoče
8:44	1:21	5:46	1:35	Radovljica
8:56	1:32	5:57	1:45	Lesce-Bled
9:07	1:43	6:08	1:56	Zavrnica
9:17	1:53	6:18	2:06	Jatornik
9:28	2:02	6:27	2:17	Jesenice
9:45	2:20	6:45	2:35	Dojce
10:06	2:41	7:06	2:56	Kranjska Gora
10:19	2:54	7:19	3:13	Radče-Belopeč
10:33	3:08	7:33	3:29	d. Trbiž
11:05	4:24	8:35	4:59	Beljak
1:56	7:20	8:51	6:12	Celovec
12:43	5:11	9:36	7:25	Amstetten
6:—	7:35	10:25	19:75	Dunaj

Vožni red in cene državne železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Osebni vlaki	Vožne cene	Postaje		Osebni vlaki	Tour in ret.			
		zjutraj	popol. dne			zjutraj	popol. dne	
7:23	2:05	6:50	—	o. Ljubljana	6:56	11:15	6:20	—
7:37	2:19	7:04	0:30	Tavčarjev dvor	6:43	11:02	6:07	0:30
7:40	2:22	7:07	0:37	Črnače	6:38	10:57	6:02	0:38
7:51	2:33	7:25	0:68	Trzica	6:18	10:37	5:42	0:68
8:12	2:54	7:46	0:86	Dončale	6:11	10:30	5:33	0:86
8:24	3:06	8:05	1:05	Jarše-Neuče	5:57	10:16	5:12	1:06
8:29	3:11	8:10	1:11	Homec	5:48	10:07	5:06	1:12
8:43	3:25	8:24	1:41	p. Kamnik	5:33	9:54	4:43	1:42

Vožni red južne železnice Št. Peter-Reka.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Brzovlak	Poštni vlak	Postaje		Brzovlak	Poštni vlak			
		Čas odhoda	Čas odhoda					
8:10	7:19	10:05	10:22	o. Št. Peter	10:05	9:50	7:41	6:50
8:26	7:32	10:22	10:39	Kilovče	9:33	9:25	7:25	6:31
8:39	7:43	10:36	10:53	Trnovo	9:33	9:23	7:12	6:15
9:02	8:01	11:01	11:18	Sapiano	—	9:02	6:50	5:51
9:23	8:18	11:23	11:40	Jurdani	8:53	8:42	6:29	5:26
9:40	8:33	11:40	11:57	Matulje-Opatja	8:29	8:25	6:07	5:—
10:—	8:48	12:40	12:51	p. Reka	7:50	8:—	5:35	4:25

Državna železnica Trst (sv. Andrej) - Pulj in nazaj.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Plača se v krajcah	I.	II.	III.	Osebni vlaki			Km.	Postaje	Osebni vlaki			
				zjutraj	zvečer	zvečer			zjutraj	popol.	zvečer	
—	—	—	—	7:50	4:35	7:20	—	Odh. Trst	Doh.	10:26	7:05	10:04
31	21	11		8:11	4:55	7:41	8	Ričmanje	↑	10:07	6:45	9:45
				8:15	4:59	7:45	9	Boršt	↑	10:03	6:41	9:41
62	41	21		8:29	5:13	7:59	14	Draga	↓	9:49	6:27	9:27
				8:40	5:25	8:10	18	Doh. Herpelje	↓	9:37	6:15	9:15
								Prestop	Prestop	Prestop		
				9:36	5:34	8:17	—	Odh. Herpelje	Doh.	8:44	6:05	9:05
153	102	51		10:16	6:21	8:52	41	Buzet	↑	8:02	5:12	8:31
245	164	82		11:22	7:40	9:44	76	Pazin	↑	6:57	3:53	7:38
309	204	103		11:58	8:24	10:11	97	Kanfanar	↓	6:25	3:12	7:11
459	309	154		12:50	9:25	10:49	128	Doh. Pulj	↓	5:30	2:—	6:28

Državna železnica Divača - Herpelje (Kozina) in nazaj.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Plača se v krajcah	I.	II.	III.	Osebni vlaki			km.	Postaje	Osebni vlaki			
				zjutraj	popol.	zvečer			zjutraj	popol.	zvečer	
31	21	11		9:08	4:58	7:58	8:38	Odh. Divača	Doh.	9:07	6:33	9:22
				9:22	5:14	—	8:54	Ročnik	↑	8:56	6:21	—
92	62	31		9:31	5:24	8:15	9:04	Doh. Herpelje	↓	8:46	6:10	9:07

Vožni red državne železnice Ljubljana-Novo mesto-Straža.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Osebni vlaki	Vožne cene	Postaje		Osebni vlaki
		zjutraj	popol. dne	
6:07	11:41	6:30	—	o. Ljubljana j. k.
6:19	11:53	6:41	0:30	Ljubljana dol. k.
6:31	12:05	6:57	0:45	Lavrca (post.)
6:39	12:15	7:05	0:54	Škofljica
6:53	12:29	7:19	0:81	Smarja-Sap
7:02	12:38	7:28	0:99	p. Grosuplje
7:14	12:54	7:43	1:26	o. Zahna (post.)
7:27	1:08	7:58	1:46	Višnja gora
7:39	1:20	8:10	1:14	Zatična
7:53	1:35	8:25	1:71	St. Vid p. Z. (post.)
8:03	1:45	8:36	1:89	Radolova vas
8:08	1:50	8:42	1:98	Velika Loka
8:22	2:04	9:18	2:61	Trebnje
8:42	2:25	9:39	2:97	Mirna peč
9:23	3:07	10:01	3:42	p. Novo mesto
9:39	3:17	—	—	o. Straža
9:58	3:36	—	—	p. Straža

Ljubljana - Kočevje.

Veljaven od 1. maja do 31. okt. 1894.

Osebni vlaki

Kern-ovo pivo

BELJAK

je bilo pri

mejnarodni konkurenci piva na razstavi živil na Dunaji

meseca maja 1894. leta

z zlato svetinjo

odlikovano.

Zaloga se nahaja na Trbižu

HÔTEL FILAFER

Prva gorenjekoroška parna pivovarna IVANA KERN-A, BELJAK.

6 gld. 6

Senzacija

delajo najnovejše

originalne goldin-remontoir žepne ure iz Genfa

Te ure so tako krasno in elegantno izdelane, da jih celo izvedenci ne morejo razločevati od zlatih. Krasno cilezirani pokrovi ostanejo vselej enaki in daje se za točnost triletno pismeno zagotovilo.

Cena za kos 6 gld.

Prave goldin zlate verižice z varnostno zapomo vrste Sport-Marquis ali Panzer-Facon za kos 1 gld 50 kr.

K vsaki uri brezplačno ohranitev.

Goldin ure so zaradi svoje točnosti v rabi skoro že pri večini uradnikov avstro-ogerskih železnic. Dobivajo se edino le pri osrednji zalogi

Alfred Fischer, Dunaj, I., Adlegasse, 12.

Posiljajo se po povzetju ali proti plačilu naprej.

Svari se pred ponarejenimi, ki so ceneje a nič vredne.

6 gld. 6

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

Neprekosljive zaradi čudežnih moči in odstranijo v kratkem času s priprosto rabo ene žličice dvakrat na dan, vsaktero bolezen želodčno, zlate žile, omotice, hipohondrije, na jetrih, skažene krvi.

Cene ene steklenice 30 kr.

Prodaja se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitev in pošiljavo pa edino v lekarnici

Cristofoletti v Gorici.

Od prenenogih zahval priobčenju tu le dve:

V St. Štebri na Koroskem, 17 april Z velikim veseljem Vam naznanjam, da je moja mati ozdravela, ko je zaužila 2 stekl. Vaših slavnoznanih kapljic sv. Antona. Imela je krč v prsih, katerega mnogi zdravniki niso mogli ozdraviti, dokler me srečen slučaj ni opozoril na Vaše čudovito zdravilo. Pošljite mi . . . itd. Janez Konečnik.

Mallenberg. Nad 20 let trpel sem na srčni bolezni, dokler nisem začel uživati spovečih kapljic sv. Antona. Prosim, da mi zopet pošljete . . . itd. Johann Krautitsch.

Anton Baumann & Co.

razpisujejo slavnemu občinstvu, da s 1. julijem preložijo svojo prodajalnico slašče in pišče v steklenicah

iz Semeniške ulice v lastno hišo, v

Gosposki ulici št. 7

tikoma prodajalnice Steiner.

Priporočajo se slavnemu občinstvu tudi v novih prostorih za blagohotno podporo z naročili, katere bodo vselej točno in po zmernih cenah izvrševati.

St: 718.

O. s. sv.

Dražbeni razglas

za prizidanje k soli v Zgoniku.

Pri ljudski soli v Zgoniku ima se letos vršiti prizidanje s preliminarnimi stroški v znesku 3850 gold.

Stavbeni načrti, prevdarki stroškov in dražbeni pogoji ležijo v pregled v tukašnjem uradu za časa uradnih ur.

Pismene ponudbe naj se frankirano in postavno kolekovane senkaj odpošljejo s 5-odstotno varščino v znesku 192 gold, 50 kr. vred do najdalje 16. julija t. l. 12. ure popoldne.

Ustmena obravnava za ponudbe začeta ravno omenjenega dne o popoldne in konca ob 1. uri popoldne.

Kdor bude ustmeno ponujal ima pri obravnavi ponudbe vložiti 5-odstotno varščino. Kavejca za stavbeno pogodbo znaša 385 gold.

C. kr. okrajni solski svet
Sežana 25. junija 1894.

Predsednik:
SCHAFFGOTSCH.

Dunajske srečke po 1 krono

Predzadnji teden.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron

Srečke priporoča:

„MERCUR“, Wechselbank-Actien-Gesellschaft Wien, Wollzeile 10.

!! Važno za gospodarstvo in vnarstvo!!!

!! Brzjavka!!

Kmetijski stroji, vinske stiskalnice in orodja iz tovarne Berthold Kraus v Pragi.

Zaloga na ogled: v Gorici na Travniku št. 16. znotraj pri

Frideriku Primas-u & Co.

Važno naznanilo!!!

Svojo veliko zalogo olja iz oliv

priporoča

Enrico gm. Carlo Gortan,

Via Caserma 4, Trst [naspr. pivarni Pilsen]

Knjigarna in prodajalnica papirja

J. Pallich v Gorici

priporoča Ilustrovane in modne časopise in knjige vseh vrst. Dalje priporoča vsakih pisalnih in šolskih potrebščin po nizkih cenah.

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod

„Red Stearn Linie“ iz Antverpena

direktno v

New Jork & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na uprašnja odgovarja točno: koncesijovani zastop

„Red Star Linie“

na DUNAJU, IV Weyringergasse 17

ali pri

JOSIP-U STRASSERJ-U

Statbureau & commercieeller Correspondent der k. k. Staatsbahnen in Innsbruck

misel. Če bi bil kdo znil o zjedinenju slovenskih strank, ki se povsem ne ujemajo v verskih upravanjih, je bil takoj ožen v stehi. V soboto je pa „Slovenec“ prinesel članek o nameravanem mejnarodnem shodu v obrambo delavcev. V tem članku omenja okle na ta shod, v katerem stoji beseda: „združimo se v jednoto ali skupno uničimo odušni kapitalizem, če prav, se ne strinjamo v vsem v politiki in veri!“ Mari zmisel teh besed ni nekako tak, kakor bi kdo priporočal, da naj se zjedinijo vsi Slovenci brez različnega verskega ali političnega mnenja proti našim narodnim sovražnikom. In „Slovenec“ pravi o goričanih besedah, da je misel zares lepa, le ako bi se dala povsod uresničiti; gotovo bi mnogo pripomogla v blagor delavskega stanu.

Toda povrnimo se k shodu. „Slovenec“ tudi trdi, da je bila na shodu mej zborovalci najboljša jednota, ko je vendar sam v poročilu pisal o hrupu, ki je nastal, ko je prihajal od navzočih naprednjakov. Ker za shod ni bilo posebnih vabil in vstopnic, je pač smatrati za zborovalca vsakega, ki je bil navzoč, naj pripada tej ali oni stranki. Torej je tudi v tem oziru „Slovenec“ povsem neupravičeno „Soči“ očital laž.

Zameri pa „Slovenec“ vašemu dopisniku, da ni pisal o demonstracijah proti shodu. Tukaj pa moramo pač reči, da tem demonstracijam, katerih ne odobravamo, ne pripisujemo take važnosti, kakor „Slovenec“.

V obeh svojih poročilih je pisal toliko o teh demonstracijah, kakor bi bile te demonstracije glavna, govori na shodu pa o stranska stvar. Iz vseh „Slovenec“ poročil ne izvemo niti bistva govora, izvemo Šustersičevoga, kolikor se je tikal naš omenjenih demonstracij.

Uprisanje o slovenskih napisih razburja sedaj ljubljano. Nemurji so že na delu. Dahi so tiskali uzorce za proteste proti slovenskim napisom in obeh deželnih jezikih in že ujeli nekaj oseb, da so podpisale tak protest. Tega so preleparili s tem, da bodo moral novo tablico plačati, drugemu so pravili, da Slovenci bežejo arabske številke zamesti z rimskimi, katerih ne bodo niti poznali.

Kako se ozira na Slovene koalicijska vlada, se je zopet to dan pokazalo. Mesto finančnega svetnika pri ministrstvu ravnanstva v Ljubljani je dobil 18-letni Nemeč Jentny, ki ne zna nobenega slovenskega jezika, če tudi je bilo več slovenskih sposobnih kompetentov. Svedča to ne bode nič našim poslancom, da ne bi podpirali vlade. K večjemu stavijo kako interpelacijo, da Plener na njo odgovori, če se mu bude zjubilo.

Dostavek uredništva. Naš gosp. dopisnik je s tem popolnoma rešil svojo čast. Mi pa moramo odločno odbiti drzne „Slovenec“ trditve o „Sočinih“ lažeh. Recimo, da bi se bil naš dopisnik v čem motil, ali je to naša laž? Odkočno pa protestujemo proti tem besedam: „.....toda jedno smetno in moramo zahtevati od vsakega poštenega lista, da ne bide nameromoma lažij ter jih trobi v svet.....“ To je pa res katoliško! In tako piše list, kateri goriški dopisniki nalagajo vsakokrat, ko pišejo o naših raznoh. Postnega, stvarnega dopisa z Goriškega v „Slovenec“ o naših odnosajih ni treba iskati! In tak list hoče nam dajati dobre svete o poštenosti! Gospodje, pomislite pred svojim pragom, tam je največ smeti!

Tiskovna pravda

proti urednikoma „Soče“ in „Rinnovamento“.

V soboto se je vršila pred slovečo goriško poroto tiskovna pravda proti urednikoma „Soče“ Andreju Gabrščeku in „Rinnovamento“ gosp. Ivanu Kušarju zaradi razhajenja čista. Tožil je vodja okrajne bolniške blagajne Leopold Travan. Zakaj, kaj sta zagrešila, s čim razžalila čast tožilčev? Evo!

Čitateljem našim je znana zloglasna zadeva o takozvanem „napadu“ na solkanski cesti na štiri Goričane, ki so se lani 6. avgusta proti polnoči vracali v Gorico in so nekateri njih prišli potolčeni in pobiti domov. O tem „napadu“ se je vršila obsirna in jako stroga preiskava, ki pa ni dognala nič takega, kar bi bilo opravičevalo sum, da so Solkanci napadli in pretepli Goričane. Cela dolga vrsta solkanskih mož, mladeničev, žen in deklet je bila preslišana; več oseb, o katerih bi se utegnili soditi, da bi bile sposobne, izvršiti oni „napad“, je bilo detih pod ključ, ali konečno se je dokazala njih nedolžnost. Skratka, stroga preiskava dovršila se je častno za Solkance in Slovence v obče.

Ista preiskava je dognala pa še več drugih rečij, katere vzbujajo različne vtise, različna mnenja in prepričanja.

Štirje „napadenci“ so trdili, da so jih napadle tri moške osebe. Ali v svojih izpovedih so si bili močno navskriž gledé na kraj in način. Eden Goričanov je trdil, da je glavni napadovalec kričal „Prekleti taliani“, a Leopold Travan tega ni slišal, pač pa kričanje „Mostri de Italiani, ciapè!“

Okrajno glavarstvo je v svojem uradnem poročilu tudi omenjalo raznotere navskrižnosti in nerazumljive trditve napadencev, n. pr.:

Ni verjetno, da bi se ta „napad“ mogel smatrati kot nekaj čin maščevanja (Racheact), kajti g. Giovanelli, iz njih družbe je šel takih 10 minut pred njimi s am, srečal je, kakor pravi, tri osebe, ki so ga pozdravile po slovenski, a on je odgovoril po laški, vendar se mu ni prav nič pripetilo. On trije bi torej veliko laže pretepli enega samega nego pozneje štiri, med katerimi sta dva (Travan in Perinsig) prav hrota.

Štirje Goričani niso šli hitro in naravnost domov, marveč ustavili so se pred neko hišo, ne da bi komu povedali o „napadu“. Šli so mimo Fonove gostilne, mimo mlince, srečali so več ljudi, a nikomur niso zinili o napadu. Ko so prišli na Gorišek (Katarinjev trg), niso šli naprej v mesto, marveč kronili so jo za Razonerji k novemu mostu in od tam mimo ljudskega vrta do Vidričevega (glavni poškodovanec) stanovanja, kar je vsaj trikrat daljša pot. Glavarstvo se čudi, zakaj niso prišli naravnost v mesto in naznanili redarstvu, da so bili napadeni. Na poti so srečali tudi dva stražnika, a molčali so. — Ko je po noči prišel k Vidriču dr. Kersovani, ja je ta prosil, naj nikar ne ovadi tega slutaja.

Govorilo se je še marsikaj in od ust do ust so šle različne kombinacije o tem napadu. Laški listi so strahovito udrihali po Slovcnih in po Solkancih še posebe. Vse so nam izrekli in opisovali nas kot divjake z živalskim nagonom. Kaj vse so ti pisali zmetali na naša ramena, to je bilo uprav že nezumno in skandalozno.

Da sta tudi „Soča“ in „Rinnovamento“ pisala o tem dogodku, je naravno. Ali ta dva naša lista sta si stela v sveto dolžnost, odvračati od Slovcnov vse liste ostudne psovke, sumničenja in obrekovanja, s katerimi so nasprotniki brez vsakorsnega strahu blatili čast in poštenje našega vrliga slovenskega prebivalstva v okolici, zlasti pa še tedaj, ko ni bilo še nikakega dokaza, ali in kako se je napad dovil in ali so bili Slovenci napadovalec. Dokler ni preiskave konca, kakó je mogoče pisati s tako drzovitostjo o napadu Slovcnov na Italijane?!

Kot točna pripovedovalca sta zabeležila tudi nekatere govorce, ki so se splošno širile po mestu in okolici in ki niso bile kar iz zraku vzete, marveč to so bile kombinacije, ki so imele nekaj podlage, kakor je sploh ob takih priškah navadno in naravno. Da časopisi beležijo take govorce, to je znano vsakomur, ki jih čita.

In zaradi dveh splošno razširjenih govoric, katere sta objavila „Soča“ in „Rinnovamento“, žul se je imenovani Leopold Travan in razžaljena na časti, da je podal tožbo proti obema urednikoma.

Oni dve govoricí ste nasledni: „Soča“ 11. avg. je priobčila članek „Smešne groznice“, v katerem je med drugimi priobčila sledeča govorica:

„Jeden napadencev, znani renezat L. T., je v zadnjem času vzbujil med delavskim stanovom toliko razburjenosti, da je prav lahko v njej iskati povod temu napadu.“

Isti članek je objavil tudi „Rinnovamento“ 16. avg.

Teden pozneje je „Soča“ v prvi izdaji objavila kratek sestavek „Jasni s“, ki je bil zaplenjen, ker je govoril o zadevi, ki je bila v kazenski preiskavi. V istem članku je rečeno, da isti štirje Goričani utegnajo priti v nemalo zadregó, ker splošno se širi prepričanje, da štirje Goričani so se med seboj pretepli.

Za te dve govoricí je Travan(i) zael tožiti. Za zastopnika je dobil dr. Frapportija, ki se je z velikim ognjem lotil te pravde.

Naš urednik je že pri uvodni preiskavi izjavil, da tu ne more biti govorjenja o kakem razžaljenju ker je kot točen časnkar zabeležil dve splošno znani govoricí, hoteč s tem opozoriti oblastnike, da o njih preiskujejo, da se oni zloglasni napad čim prej pojastni. Ako bi oblastnike preiskovalne in bi se pokazalo, da so govoricí brez vsakorsne podlage, bi „Soča“ gotovo tudi povedala svojim bralcem.

Ali Travan(i) in Frapportij nista bila zadovoljna s to izjavo. Urednika „Soče“ in „Rinnovamento“ se morata postaviti pred laške porotnike in kaznovati, to je bil njih odgovor. Podala sta obtožnico.

Vsled te obtožnice je bila napovedana obravnava na soboto 23. l. m. Zanimanje za to pravdo je bilo v slovenskih kakor v laških krogih velikansko, da so se dajale vstopnice za vstop v dvorano. Slovenci, ki so videli že dve žrtvi vsled solkanskega „napada“, so bili polni črnih slutenj; nasprotniki so se pa že naprej veselili z zavestjo, da oba toli sovražena urednika pojmeta kašo pilat na nekoliko mesecev k sv. Antonu.

Zagovornik obeh urednikov je bil dr. Stančič, ki je — kakor je sploh navada — ponudil nasprotniku častno poravnavo, ali dr. Frapportij je vsako pogajanje kar naravnost odlonil, takó gotov je bil zmagati. Na to ga je dr. Stančič prosil, naj ne odkloni vsch slovenskih porotnikov, ali tudi ta predlog je Frapportij odklonil.

Vsled tega se je obravnava vršila. Poročilo priobčimo prihodnjije, ker je poročilo o volilnem shodu jako naraslo, da ni več prostora, če tudi smo dodali prilogo.

(Konec pride.)

Tiskovna pravda

med dr. vit. Tonkljem in „Sočo“, ki se je imela vršiti 26. l. m., končala se je z izvensodno poravnavo.

Z ozirom na naše žalostne porotne razmere na Goriškem, katere je med drugim prav dobro osvetlila interpelacija slovenskih deželnih poslancev dne 16. jan. 1894., ker ni mogoče sestaviti niti poglobljenim zahtevam ustrezajoče porotniške klopi, ko že letnega imenika porotnikov ne smatata zakonitim, sta dr. Jos. vit. Tonkli kot tožitelj in urednik „Soče“ kot obtožencev sklenila, da se pred laško ali mešano poroto nočeta in ne moreta pravdati, kajti vsi članki bi se morali prevesti v laški jezik in vse slovensko pričevanje in govorenje bi se potem tolmačeno nedostavno in čisto slabo pripovedovalo porotnikom — čemur sta obe stranki načelno enako nasprotni.

Z ozirom dalje na to, da bi zmaga pred tako poroto po nikakem ne bila sposobna, dati popolnega in pravega zadoščenja zmagovalcu, — sklenila sta tožitelj in tožencev svojo prepirno zadevo izvensodno in sicer na način, ki je za oba povsem častan.

S tem bodi mir med nami! Pozabimo, kar je bilo, in zatrijmo vse nejevoljne mržnje. Vsak od nas naj neumorno deluje na svojem polju v prid naroda, ker dela je mnogo, ki bi pri vstrajnem in živem prizadevanju dalo mnogo sadu, da bi le imeli mnogo in sposobnih delavcev, katerih imamo — žal! — veliko premalo! Bodi naša sprava resna, poštena in trajna!

Carnot umorjen.

V nedeljo je brzovaj naznanil iz Lyonu žalostno novico, da je neki Italijanski anarhist smrtno zabolal predsednika francoske ljudovlade Marie Francois Sadi Carnota (-a). O tem groznem zločinu čitamo v „Slov. Narodu“ od torika:

Pred nekaj dnevi se je bil Carnot odpeljal v Lyon, da obišče ondodno razstavo. Francozi umajo častiti svoje može. Vzprejeli so Carnota sipajno in ga navdušeno akklamirali. Predsinočnim bil je njemu na čast banke, po deveti uri pa se je peljal Carnot s prefektom v gledališče. V vseh ulicah je bilo vse polno ljudi, ki so nepestrano klicali: Vive Carnot! Vive le republique! Vse je hotelo k vozu, da seže Carnotu v roke. Pred palačo trgovinske zbornice priskočil je k vozu mlad mož in sunil s papirjem ovito bodalo Carnotu v prsa, potem je hotel pobegniti. Prefekt ga je udaril, da je padel, priskočili so ljudje in redarji in prijeli zločinca. Ljudstvo je bilo silno razdraženo in je hotelo zločinca, 23 let starega Italijana, na mestu pobiti. Redarji so ga le iz težka ubranili in opepeljali v zapor.

Carnot je ležal bled kot smrt in s krvjo ves oblit v vozu. Peljali so ga na prefekturo in poklicali zdravnike. Ko se je voz približal prefekturi, so ljudje, ki se niso vedeli za atentat, jeli akklamirati Carnota. Ministerski predsednik Dupuy je zaklical: Ne vpite! Predsednik je žrtva atentata. Utis, kateri so naredile te besede, je nepopisen. Vzklili grozo, strahu, srditosti so se združili v jeden strahovit krik. Prefekt je hitel v gledališče. Ko je vstopil v predsedniškovo ložo, je občinstvo mislilo, da je prišel Carnot in jelo klicati: Vive Carnot! Prefekt je konaj naznanil, kaj se je zgodilo, ko je nastal splošen vik in krik. Vse je vpilo, vse zahtevalo maščevanja.

V tem, ko se je po mestu razširila vest o napadu predsednika in je razburjenost prebivalstva rasla čedalje bolj, v tem je bil Carnot na prefekturi in umiral. Bolečine, katere je imel pretrpeti so bile grozne. Ko so ga zdravniki preiskovali, je bolešno vzdihoval. O polnoči je prišel Lyonski nadškof k njemu. Zdravniki so iz začetka mislili, da bo mogoče Carnota rešiti, ko pa so spoznali, da se je bati smrti, odločili so se za operacijo. Tudi ta ni pomagala. Ob 1. uri popolnoči ni bilo več upanja. Nadškof in generalni vikar sta umirajočemu predsedniku podelila sveto-tajstva. Carnot je bil ves čas pri zavesti. Bolestno je vzdihoval: Je m'en vais. (Z mano je pri kraju). Zdravnik se je priklonil k njemu in, tolažeč ga, rekel: Vaši prijatelji so pri Vas. Carnot je na to s slabim glasom zasepetal: Vaša navzočnost me dela srečnega. To so bile njegove zadnje besede. Nekoliko trenotkov potem je umrl ležeč na preprosti železni postelji.

Morilec Carnotov se imenuje Cesario Giovanni Santo. Star je 23 let. Francoski govori jako slabo. Prišel je bil v dan umora v Lyon, prej se je več mesecev mudil v mestecu Certe. Rodom je iz vasi Monte Visconti blizu Milana. Po svojem poklicu je pek. Pri zasliševanju je povsem mirno govoril, hkrati pa nihal odgovarjati, čes, da bo že porotnikom vse povedal.

Ko se je izvedelo, da je morilec Carnota Italijan, postala je splošna razburjenost nevarna. Velikanske množice so se podile po ulicah, kličoč togotno: Smrt morilecm! Ven s tujei! Ljudje so napadli tri italijanske kavarne in vse pobili. Hoteli so naskočiti italijanski konzulat in v strahoviti srditosti napadali vsakega Italijana. Na stotine Italijanov

se je zateklo k policiji. Vojaštvo, živahno akklamirano, vzdržuje red, a le iz težja. Posebno včeraj se je bilo bati, da pride do boja, ko je deset tisoč ljudi hotelo naskočiti italijanski konzulat. Tudi v Parizu, v Marsellu in drugod je sporočilo o umoru Carnota razdražilo prebivalstvo na nepopisen način in primerile so se že razne demonstracije. Žalost je splošna.

Včeraj so se povrnili vsi ministri v Pariz in sklenili, da se snide narodni kongres jutri, v sredo 27. junija, ob 1. uri popoldne v Versaillesu, da voli predsednika republike. Največ upanja ima predsednik poslanski zbornice Casimir-Perier. Vlada je tudi uresnila vse, kar treba, da se vzdrži red in mi dasi so komplikacije lahko mogoče.

Vsa Francija joka bolesti ob krsti svojega predsednika. Izgubila je vzglednega odlojuba, ki si je za svojo domovino in za svoj narod pridobil neizmernih zaslug. S Francozi žalujejo vsi civilizovani narodi, zlasti polski, katerim je bil pokojni Carnot, zaveznik Rusije posebno naklonjen. Slovani. In v vemi drugimi Slovani želimo tudi Slovenci, na bil Bog odvrnil od Francije pretečo nevarnost, jej naklonil krepkega moža, ki bi izžgal zjedajočo jo rak-rano, da bi ne ugasla ta svetla luč, ki že toliko stoletij sveti vsemu človeštvu.

Novo važno društvo v Gorici.

Po raznih meslih so se že ustanovila društva, ki imajo namen, iti vsa stranaka na roko takim osobam, ki so zapustile ječo po prvem storjenem zločinu.

Velikokrat se zgodi, da zločin, ko so vrnejo iz ječe, zopet ponové kako hudodelstvo uprav žaló, ker so jih ljudje ogibajo, ker ne dobe prijaznega obraza, da so nekako izobčeni iz človeške družbe, da, ker čisto ne dobe sredstev za pošteno življenje. V takih okolnostih je verjetnost veliko večja, da ponové kako hudodelstvo in padejo takó še globlje v brezno človeške izpričenosti.

Nasprotno pa bi iz marsikateroga takega nesrečnika postal lahko še koristen član človeške družbe, ako bi pri odhodu iz ječe našel moralno in gnotno podporo, ki mu da moč, pošteno nadaljevati svoje življenje.

Taka društva, ki bi prevzela to nalogo, moramo le pohvaliti in priporočati. Tudi v Gorici se osnuje tako društvo. To misel je sprožil naš državni pravdnik gosp. Fr. vit. Canevari, ki razpošilja veljavnim osobam v mestu in na deželi sledeče:

Vabilo

k ustanovitvi goriške družbe za podporo poboljšljivih kaznjencev po dostavi kazni.

Preteklo je več kakor leto, odkar se je ustanovila v sosednem Trstu družba za podporo oseb, katere stopijo iz ječe, potem ko so se pokorile s kaznijo zopora za prvi pregrešek, ter ne morejo dobiti takoj poštenega zasluzka, da bi preživljale sebe in svoje nedolžne družine.

Tržaška družba začenja že čestiti in obeta obilen sad, ker jo podpira veliko slovilno udov in jo vodi neumorna bistroumnost visoko stoječih in odličnih oseb.

Že po kratkem času opaža se v delokrogu podpornih družb lep in prevažen vspah na nravnem in pravnem polju, namreč zmanjšanje takih zločincev, ki po prvi kazni ponovijo hudodelstvo in katerih se vrne prav mnogo k zločinu prav vsled neugodnih razmer in predsodkov, kajti splošna je nezaupnost proti osebam, katere je zadela bodi si tudi samo enkrat modra strogotost postave, in odreka se jim ono delo, kojega prosijo, da morejo pošteno živeti.

Uvažujé te plemenite namene in gledé na izvršne vspehe podpornih društev v našem cesarstvu in v inozemstvu, izrazil je Nj. Prezvzišenost gospod pravosodni minister željo, da bi se ustanovilo tudi v okrajji goriškega okrožnega sodišča enako človekoljubno društvo.

Zaló mi je čast, povabljati Vase blagorodje z živim veseljem in s trdnim zaupanjem v dober vspeh plemenite misli k preliminarni seji, katera se bode vršila dne 8. julija l. l. ob 11. uri predp. v veliki dvorani tukajšnjega okrožnega sodišča, kojoj je uljudno prepustilo slavno predsedništvo.

V tej seji se izvoli odbor za sestavo načrta pravil novega goriškega društva. Pravila se bodo potem zopet pretresovala in ako se odobré v drugi prihodnji seji, ki se že določí, predložijo se visokemu c. kr. namestništvu v Trstu v postavno polrjenje vstanovljenega društva.

Upam, da tukajšnje človekoljubno in izobraženo prebivalstvo, katero dobro vé, kakó potrebno je sodelovanje vsih poštenjakov pri poboljšanju posameznih hudodelcev, pristopi v velikem številu novi družbi in Vaše blagorodje, kojega velikodušno misljenje je splošno znano, prosim, da uljudno sodelujete pri vzvišenem, podjetji in da pospešujete tudi med Svojnimi mnogimi znanci plemeniti namen in plodoviti vspeh.

V Gorici, dne 27. junija 1894.

C. kr. državni pravdnik
CANEVARI.

Domače in razne novice.

Marsotnikom. — Z današnje številke končujemo prvo polovico leta 1894. Vsakdo lahko vidi, koliko živel nas stane leta. Zato prosimo vse tiste, ki so nam prijazni in nam hočejo iti na roko, da poravnajo svoje dolžnosti do našega upravnstva, t. j. da nam dajo, kar je naše. Vsakdo naj torej skuša o pravem času poslati naročnino ali poravnati zastali oblg.

Občne vesti. — Gospod Valentin Marušič, naš rojak iz St. Andreža pri Gorici, doslej inenadni vajenec v Gorici, je imenovan finančnim konceptistom in bo namestoval davčnega nadzornika v Tolminu. — Častitamo tolminskemu okraju na tej pridobitvi.

Znako sta bila povišana tudi gg. Avg. vit. Pink in Edward Sulligoi.

Gosp. Herman Brundula iz Boča je postal asistent za tobak in koleke v Trstu.

Gosp. dr. Marij Pascoletto odpravi Ajdovščini notarsko pisarnico 1. julija.

Ajdovci smejo biti zadovoljni, da dobijo na Balloenovo mesto tega vseskozi postonega in našemu jeziku dobro veščega moža.

Minister pravosodja premestil je okrajnega sodnika v Čresu, Karla Maldonerja na Polosko. Okrajnim sodnikom je imenoval prisava: Dionizija Ussaja v Ajdovščini za Mobum, Edvarda Rode v Komnu za Čres; pritav Matej Primožič, v Podgradu je imenovan pristavom pri deželnem sodišču v Trstu; natanje sta premeščena pristava Julijan Kovč iz Pulja v Buzet in Anton Lanove iz Bazeta v Podgrad. Imenovani so pristavom z okrajna sodišča avskultantje: Matej Brunetti za Puff, Peter Komar za Komen in Gezar Marinčič za Ajdovščino.

Letela „Goriške Čitalnice“ zadnji dve nedelji v St. Ferjan in v St. Andrež sta bila prav živahna. Zabava v St. Ferjanu je bila kaj prijetna; došlo je tudi mnogo domačinov. — V St. Andrežu je pozdravil izletnike tudi g. župan, a domači pevci so prav ubrano peli. Čast jim! Le tako naprej! —

V St. Andrežu bo tekoma poletja najbrže večja slavnost za bližnjo in daljnjo okolico v korist „Sloginim“ učnim zavodom.

Volilci iz Dornberga in sosednjih županij, kakor tudi iz Bilj in sosednjih županij, in po možnosti tudi daljni, se uljudno vabijo k volilnemu shodu, ki bo v praznik sv. Petra in Pavla 29. junija ob 4. uri popoldne v Dornbergu v občinski pisarni, v nedeljo 1. julija ob 5. uri popoldne pa v Biljah v selskih prostorih. Državni poslanec dr. Gregorčič bo poročal o delovanju v državnem zboru. Navzoča bosta tudi državni in deželni poslanec prof. Alfred Coronini in deželni poslanec dr. Al. Rojčič. Volilci bodo imeli priliko, razpravljati o poročilih ter izražati svoje želje. Po shodu bo vsak krat prosta zabava pristopna tudi nevolilcem po navodih rediteljev in sicer v Dornbergu na dvorišču g. Andreja Sinigoja, krčmarja, — v Biljah pa na vrtu, v slučaju slabega vremena v dvorani g. Franca Volka, krčmarja.

Opoved poslanca. — Poslanec prof. Tomaž Čerin je baje odložil poslansko čast, katero si je bil 1. 1889. pridobil na predobro znane načine. Od ust do ust gre govoric, da je že nčeraj poslal odpovedno pismo deželnemu glavarju, čes, ker mu ni bilo mogoče pred porotniki zagovarjati svojega postopanja, prisiljen je odložiti poslansko čast.

Velikega komentarija k temu ni potreba. Ker ni došlo do skandalozne razprave pred očmi naših zagriženih nasprotnikov, zato je prof. Čerin nejevoljen in njegovo pravico ljube je užaljeno! — Ko se ta vest povsem potrdi, si ogledamo Čerinovo delovanje v deželnem zboru.

Čuje se, da bi 1. 1. prof. Čerin tudi nekega drugega poslanca vlekkel za seboj. Ako je to res, bi mi to močno obžalovali in bi prav iskreno prosili istega g. poslanca, naj bi svojo odpoved odlegnil (— in naj bi se raje odpovedal Čerinovi družbi. Op. stavčeva. —) Njegova odpoved bi uročila nepotrebne homatije, za katere bi mu naši velepsestniki gotovo ne bili hvaležni.

Obrtna razstava. — Priporočali smo svojim čitateljem, naj se nihče ne udeleži obrtne razstave, katero snujejo v Gorici. Ko bo otvorjena, naj je nihče ne hodi gledat. Ker prirejalec prezirajo Slovence, naj Lahi sami razstavljajo in sami gledajo.

Prejeli smo dopis z Vipavskega, ki nam z nekim slučajem potrjuje, da Slovenci drugače ne smemo storiti. Priobčimo ga prihodnje.

Poravnava. — Na drugem mestu smo objavili način, kakó je končala pravda vit. Tonkličja proti „Soči“. Iz te izjave je razvidno, da je nevsčena zadeva končala za obe stranki povsem častno.

Visoke in uplívne osebe so delovale na to, da bi ne došlo do obravnave. Naposled sta prišla skupaj zagovornik našega urednika g. dr. Josip Stanič in g. dr. Jos. vit. Tonkli in dognala sta poravnavo za obe stranki povsem častno. Predlog g. dr. Staniča je naš urednik drage volje sprejel in pravde je konec. — Gosp. dr. Stanič se je zadnje dneve uprav žrtvoval za slovensko stvar na Goriškem in sicer v perci zadevi naše porote, kakor bo razvidno v prihodnji številki. Potem je pa z modrim poslopanjem mirnim petem dokončal pravdo z g. vit. Tonkličjem, ki je pokazal hvalevredno samostojno prepričanje, da nam je vsem skupaj treba miru. Čast in hvala obema!

Ali ta peravnava je silno razburila neke peteline, ki so krivi vsemu razporu od 1.

1889. naprej. Jezé se, da ni prišlo do škandala pred laskimi porotniki in pred škodoželjnimi nasprotniki, jezé se, da „Soča“ in njen urednik nista dobila novega udarca, ker bili so prepričani, da porotniki urednika gotovo obsojijo. Kakó katoliški so pač ti gospodje! — Popolnoma tako mislijo tudi lahonski listi: tudi njim je žal, da se je poravnava dognala. Je pač resnično, da: „gluha vkup struha.“

Povabilo. — Dne 5. julija t. l. ob 9. uri popoldne bode v goriški „Čitalnici“ pevška vaja, — ob 2. urah popoldne seja pomnoženega odbora učiteljskega društva za goriški okraj. Uljudno so toraj vabljeni gg. učitelji-pevci in gg. učiteljice-pevkinje, kakor tudi gg. odborniki-odbornice k obilni udeležitvi.

Presebnik
Tom. Jug.

Planinska kočja na Kaninu. — Poročali smo že o svojem času, da nemško planinsko društvo namerava poslati zavetliše na Kaninu. Kakó so zbrali denar za kočjo, smo tudi povedali. — Koča je dogotovljena in 16. julija bo slovesno otvorjena. Vse o tem povemo v prihodnji številki. V Boču bo ob tej priliki svečan koncert.

Narodna slavnost v Zagrebu, o kateri smo govorili v zadnji številki, izvršila se je sijajno in dostojanstveno. „Slov. Narod“ je priobčal sledeče brzoglavno poročilo:

Zagreb 26. junija. Včeraj so vsi dan iz raznih krajev prihajali gostje in bili na kolovozu najsrbeje pozdravljeni. Zagreb ima danes in včeraj praznično lice. Po ulicah vrvi, dasi je delavnik, nebrojna množica. Sinovna serenada vseučilišnikov in mešanov pred stanovanjem dra. Ante Starčevića je bila sijajna. Sprejod je šel od strelšča skozi lico in čez Zrinjevac. Od Kačičevega spomenika do Jelčićevega trga je bila taka gneča, da se je sprejod jedva naprej pomikal. Vsa ta silna množica, na čelu jej vseučilišniki s plamenicami in lampinji v narodnih barvah, zbrala se je pri Starčevićevev stanovanju. Koder se je sprejod pomikal, povsod je bil navdušeno pozdravljen. Posebno živahno so bili aklamirani dr. Tavčar, Blaukovi, dr. Laginja, Spinčić. Vse ulice blizu Starčevićevega stanovanja so bile tako nalaščene ljudji, da ni bilo mogoče ni nazaj. Pevski zbori pod vodstvom skladatelja Vilharja in glasbenikov Leutleka in Eisenhuta so odpeli več pesni in zaključili serenado s hrvaško himno. Neki pravnik je govoril slavo Ante Starčevića kot prebuditelja hrvaškega naroda. Dr. Ante Starčević je stal ves ginjen pri oknu. Govoriti ni mogel, samo z rokama je izražal svoje hvaležnost. Urnebesno viharno klicanje: Živio dr. Ante Starčević! Živila slobodna zjedinjena Hrvatska! ni hotelo prestatiti in se je vedno ponavljalo. Ta sijajna ovacija se je zvesila v najlepšem redu. Pri današnji sv. maši je bila cerkev vsa polna, potem pa se je o prisotnosti nebrojne množice položil temeljni kamen domu dra. Ante Starčevića. Računa se, da je sinočni serenadi prisostvovalo petnajst tisoč oseb. Zlasti številno je bil zastopan krasni spol. Danes je bil banket, zvečer bo komers, ki bo kulminacija svečanosti. Oduševljenje rase čedalje bolj. Uredništvu „Hrvaško“ dohajajo neštnevilne brzoglavke in vseh krajev.

Volilni shod v Sempasu dne 24. junija je bil, kakor se kaže, le začetek večji vrsti takih shodov naših poslancev; v današnji številki naznanjamo volilna shoda, ki hola 29. t. m. v Dornbergu ter v nedeljo 1. julija v Biljah. Izvedeli smo, da 8. julija se namerava volilni shod v Kanalu. 15. julija pa v Boču. Ke hola stalno določena, objavimo njih pobližje okolnosti. Volilci naj bi se obilno udeleževali takih shodov, ki jim morejo biti le v korist.

Dvojna mera. Naučno ministerstvo je ravnokar izdalo naredbo načelne važnosti. Novi rektor italijanske literature na vseučilišču v Gradcu — prof. Jove — jel je namreč predavati v italijanskem jeziku. Ker pa je akademski senat prestrahotal proti italijanskim predavanjem, čes, da nemški značaj vseučilišča graškega ne dopušča italijanskim predavanjem, — odločil je minister Madejski, da omenjeni profesor sme predavati italijanski. — Ta odločba naučnega ministra je za nas velike načelne važnosti, nam najpriprostejša logika in zdravi razum nam pravita da to, kar je dovoljeno Italijanom, se mora dovoliti tudi nam Slovcem. Ker se nam ni tako hitro nadejati slovenske vseučilišča, nam je ta naredba došla prav a propós: na to naredbo moramo Slovenci opirati svoje zahteve glede slovenskih predavanj na vseučilišču v Gradcu. In nadejamo se, da njeg. ekscelencea g. naučni minister ne pograbi po tisti dvojni meri, katero imajo vedno pri rokah naši nasprotniki. Tako tudi v tem slučaju. Omenjeno naredbo si namreč tolmačijo tako-le: Z uvedenjem italijanskih predavanj se nikakor ne ruši nemški značaj vseučilišča graškega, kajti te naredbe ni smeti tolmačiti narodnega stališča. Vse drugače bi pa bilo, ako bi hoteli uvesti slovenska predavanja; s slovenskimi predavanji bi se pa kršil nemški značaj omenjenega vseučilišča in bi se morali — pravijo — boriti z vsemi svojimi silami proti takim predavanjem.

Tu imate toraj tisto dvojno mero: jedno za Italijane, drugo za Slovence. To vam je logika, da Bog pomagaj — da ne govori-

rino e pravico ljube! Ako bi že hoteli priznati izključno-nemški značaj vseučilišča v Gradcu in ako bi hoteli priznati, da je slovenski jezik tujee na tem vseučilišču, potem, potem nam pravi naš priprosti razum, da velja to tudi za italijanski jezik. A naši nasprotniki nemske in italijanske narodnosti devljejo na Prokrustovo postelj tudi logiko in zdravi razum, da le morejo odrekatí Slovanom narodne, politiske in človeške pravice. Kakor hitro se boje, da bi utegnili Slovenci dobiti le pravice pravice, hop! hitro so vsi v jedni vrsti rama pri rami, da obrnejo svoje strupeno kopje proti nam! Potolazimo se, saj vemo, da naš pravilni Bog ne plačuje vsake sobote. Mi se nečemo odredi nadi, da ne bi napočil dan, ko se bode morala zrušiti nemaravna zveza naših nasprotnikov in ko stopi iz veljave krivica — dvojna mera! — „Educatio“.

Zalostna resnica. Govorice o presanju Legine sole v sv. Križu, ozromo o naredbi namestništva, s katero je bilo zamkuzeno, da se imovina slovenski okraj povzdigi iz Legine Sole v Kranjsko domačo Solo, napisal je ljubljanski „Slovenec“ nastopna žal, da le prerisnične besede:

„Stvar pa bi se ne bila tako zalostna, da se ne govori se nekaj drugače, in sicer, da hočejo stari slovenski otrok toziti teskurz proti tej postavljeni odločitvi namestništva. Toraj tako daleč smo že v slovenskem sv. Križu. Zalostno ali resnično? Modro ko bi si človek mislil, da se prej preobrne svet, je kaj tvegan vendar mogoče pri ljudeh, ki že davno več ne poznajo — močva. Kar je najbolj žalostno v okolici tržaškeje, je gola resnica, da manjka moz, ki se ne vstrajajo silo, priče odkoderkoli! Slovenci okolici se da le prenat zapeljati lepim besedam, katerih pri magistratu in vseh organih uprave ne manjka. Kolikokrat ima človek priliko opazovati, kako slovenski okolician hiti kakor ovca v želo nemasitnemu volku, in na žalost budi rečeno, da volkoma in radevolje. In človek naj bi se ne izjokal nad takim ljudstvom? pravi „Educatio“. Da, pomlavljanja so vredni taki ljudje, a tudi ostre solhe! Mnogi okolician vam je zadnje čase postopaj, kakor morebiti noben Slovenec na postopaj slovenske zemlje.“

Ganz seid. bedruckte Fourlards 85 kr. bis H. 3.63 p. Met. — ein. 400000. Doppelst. — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis H. 11.65 per Met. — platt, gestrich, kettel, gewandelt, blau, rot, etc. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben. Dessin etc. port. und zollfrei. Postkarte 2 kr. Porto nach der Schweiz. Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofb., Zürich.)

Naznanilo.

Podpisaneu je čast naznaniti slavnemu občinstvu sodnega okraja Ajdovčine, da odpre svojo notarsko pisarnico v Ajdovščini z dnem 1. julija t. l.

Z obličnim poštovanjem
Dr. MARIJ PASCOLETTO
c. kr. notar.

Akejska pivovarniška družba

Göss-u pri Leobnu

odlikovana na meunarodni razstavi konkurencije piva na Dunaju 1. 1894.

najviše odlikovanje, častno diploma za „Marčno in tlezano pivo“ 1. kakovosti.

V steklenicah po 1/2 litra
V sodčkih po 1/2, 1/4, 1/8, 1/16, 1/32, 1/64, 1/128, 1/256, 1/512, 1/1024, 1/2048, 1/4096, 1/8192, 1/16384, 1/32768, 1/65536, 1/131072, 1/262144, 1/524288, 1/1048576, 1/2097152, 1/4194304, 1/8388608, 1/16777216, 1/33554432, 1/67108864, 1/134217728, 1/268435456, 1/536870912, 1/1073741824, 1/2147483648, 1/4294967296, 1/8589934592, 1/17179869184, 1/34359738368, 1/68719476736, 1/137438953472, 1/274877906944, 1/549755813888, 1/1099511627776, 1/2199023255552, 1/4398046511104, 1/8796093022208, 1/17592186044416, 1/35184372088832, 1/70368744177664, 1/140737488355328, 1/281474976710656, 1/562949953421312, 1/1125899906842624, 1/2251799813685248, 1/4503599627370496, 1/9007199254740992, 1/18014398509481984, 1/36028797018963968, 1/72057594037927936, 1/144115188075855872, 1/288230376151711744, 1/576460752303423488, 1/1152921504606846976, 1/2305843009213693952, 1/4611686018427387904, 1/9223372036854775808, 1/18446744073709551616, 1/36893488147419103232, 1/73786976294838206464, 1/147573952589676412928, 1/295147905179352825856, 1/590295810358705651712, 1/1180591620717411303424, 1/2361183241434822606848, 1/4722366482869645213696, 1/9444732965739290427392, 1/18889465931478580854784, 1/37778931862957161709568, 1/75557863725914323419136, 1/151115727451828646838272, 1/302231454903657293676544, 1/604462909807314587353088, 1/1208925819614629174706176, 1/2417851639229258349412352, 1/4835703278458516698824704, 1/9671406556917033397649408, 1/19342813113834066795298816, 1/38685626227668133590597632, 1/77371252455336267181195264, 1/154742504910672534362390528, 1/309485009821345068724781056, 1/618970019642690137449562112, 1/1237940039285380274899124224, 1/2475880078570760549798248448, 1/4951760157141521099596496896, 1/9903520314283042199192993792, 1/1980704062856608439838598784, 1/3961408125713216879677197568, 1/7922816251426433759354395136, 1/15845632502852867518708790272, 1/31691265005705735037417580544, 1/63382530011411470074835161088, 1/126765060022822940149670322176, 1/253530120045645880299340644352, 1/507060240091291760598681288704, 1/1014120480182583521197362577408, 1/2028240960365167042394725154816, 1/4056481920730334084789450309632, 1/8112963841460668169578900619264, 1/16225927682921336339157801238528, 1/32451855365842672678315602477056, 1/64903710731685345356631204954112, 1/129807421463370690713262409908224, 1/259614842926741381426524819816448, 1/519229685853482762853049639632896, 1/1038459371706965525706099279265792, 1/2076918743413931051412198558531584, 1/4153837486827862102824397117063168, 1/8307674973655724205648794234126336, 1/16615349947311448411297588468252704, 1/33230699894622896822595176936505408, 1/66461399789245793645190353873010816, 1/132922799578491587290380707746021728, 1/265845599156983174580761415492043456, 1/531691198313966349161522830984086912, 1/1063382396627932698323045661968173824, 1/2126764793255865396646091323936347648, 1/4253529586511730793292182647872695296, 1/8507059173023461586584365295745390592, 1/17014118346046923173168730591490781184, 1/34028236692093846346337461182981562368, 1/68056473384187692692674922365963124736, 1/136112946768375385385349844731926249472, 1/27222589353675077077069968946385249944, 1/54445178707350154154139937892770499888, 1/108890357414700308308279875785540999776, 1/217780714829400616616559751571081995552, 1/4355614296588012332331195031421639911104, 1/8711228593176024664662390062843279822208, 1/17422457186352049329324780125665596444416, 1/3484491437270409865864956025133119288832, 1/6968982874540819731729912050266238577664, 1/13937965749081639463459824100524771155328, 1/27875931498163278926919648201049542310656, 1/55751862996326557853839296402099084621312, 1/111503725992653115707678592804198169242624, 1/223007451985306231415357185608396338485248, 1/446014903970612462830714371216792676970496, 1/892029807941224925661428742433585353940928, 1/178405961588244985132285748486717070788176, 1/356811923176489970264571496973434141576352, 1/713623846352979940529142993946868283152704, 1/1427247692705959881058285987893736566305408, 1/2854495385411919762116571975787473132610816, 1/5708990770823839524233143951574946265221312, 1/1141798154164767904846628790314989253044224, 1/2283596308329535809693257580629978506088448, 1/45671926166590716193865151612599570121769, 1/91343852333181432387730303225199140243538, 1/182687704666362864775460606450398280487076, 1/365375409332725729550921212900796560974144, 1/730750818665451459101842425801593121948288, 1/1461501637330902918203684851603186243896576, 1/2923003274661805836407369703206372487793152, 1/584600654932361167281473940641274497558624, 1/116920130986472233456294788128254899511728, 1/233840261972944466912589576256509799023552, 1/467680523945888933825179152513019598047104, 1/935361047891777867650358305026039196094208, 1/1870722095783555735300716610052783912188416, 1/3741444191567111470601433220105567824376832, 1/7482888383134222941202866440211135648753664, 1/14965776766268445882405732880422271297507296, 1/29931553532536891764811465760844542595014592, 1/59863107065073783529622931521689085190029184, 1/1197262141301475670592458630433781740058368, 1/2394524282602951341184917260867563480116736, 1/4789048565205902682369834521735126960233472, 1/9578097130411805364739669043470253920466944, 1/19156194260823610729479338086940507840933888, 1/38312388521647221458958676173881015681867776, 1/76624777043294442917917352347762031363735552, 1/15324955408658888583583470469552406272747104, 1/30649910817317777167166940939104812545494208, 1/61299821634635554334333881878209625090988416, 1/12259964326927110866866776375641925018197632, 1/24519928653854221733733552751283850036395264, 1/490398573077084434674671055025677000727904, 1/980797146154168869349342110051354001455808, 1/19615942922883377386986842201027080029117168, 1/39231885845766754773973684402054160058233344, 1/78463771691533509547947368804108320116466688, 1/156927543383067019095894737608216640232933376, 1/313855086766134038191789475216433280465866752, 1/62771017353226807638357895043286656093173344, 1/125542034606453615276715790086573312186366688, 1/251084069212907230553431580173146624372733376, 1/502168138425814461106863160346293248745466752, 1/100433627685162892221372632069258649749093344, 1/20086725537032578444274526413851729949818688, 1/40173451074065156888549052827703459899637376, 1/80346902148130313777098105655406919799274752, 1/160693804296260675554196211310813839598549504, 1/321387608592521351